

ת"פ 57968/10/13 - מדינת ישראל - שלוחת תביעות ש" נגד פיוטר גריגורש

בית משפט השלום בכפר-סבא
ת"פ 57968-10-13 מדינת ישראל נ' גריגורש
לפני כבוד השופט אביב שרון
בעניין: מדינת ישראל - שלוחת תביעות ש"י

ע"י ב"כ נדב שחם

נגד

פיוטר גריגורש

ע"י ב"כ עו"ד מירב נוסבוים

גזר דין

כתב האישום והכרעת הדין

1. ביום 14.6.16 הרשעתי את הנאשם, לאחר שמיעת הראיות ובהכרעת דין מפורטת, בעבירות של **חבלה חמורה**, בניגוד לסעיף 333 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 **והיזק לרכוש במזיד**, בניגוד לסעיף 452 לחוק העונשין.

על פי הכרעת הדין, ביום 25.10.13 בשעה 10:30 החנה א א (להלן - **המתלונן**) את רכבו בחנייה במרכז המסחרי בכניסה לאריאל, כשהוא חוסם את רכבו של הנאשם, ויצא עם אשתו לקנות דבר מה בחנות סמוכה, כאשר ברכבו נשארה בתו. בחלוף מספר דקות הגיע הנאשם וביקש מבתו של המתלונן להזיז את הרכב וזו התקשרה למתלונן שהגיע לרכב. הנאשם, אשר כעס על המתלונן, סינן לעברו "מי עושה ככה לאוטו, ברוסיה על דברים כאלה מרביצים ואני מלמד אותך עכשיו איך להחנות בוא אלי". הנאשם ניסה לתת למתלונן מכת אגרוף בפניו, אך המתלונן הגן על פניו באמצעות ידו הימנית. הנאשם נתן למתלונן מכה בעוצמה חזקה באמצעות ידו, באופן שהמתלונן הוטח על מכוניתו ונגרם לה נזק (שבר במגן הרוח בדלת שמאל). בשלב זה, בעט הנאשם במתלונן בכיוון הצלעות. מעוצמת המכה שספג המתלונן מהרכב נגרם לו שבר באמת יד ימין, חשד לשבר בצלע והוא נזקק לטיפול רפואי שכלל גיבוס אמת ימין (ראה פסקה 40 להכ"ד).

תסקיר שרות המבחן; עדי אופי; טיעוני הצדדים לעונש

2. ביום 18.9.16 אמורים היו להישמע הטיעונים לעונש, אך ב"כ הנאשם ביקשה לשלוח את הנאשם לקבלת

עמוד 1

תסקיר קצין מבחן. היא טענה שהנאשם הפנים את האמור בהכרעת הדין וכי היא וידאה "שיש קבלת אחריות ויש נכונות לכל הצעה אם תעלה כזו משירות המבחן" (עמ' 107, ש' 12). ב"כ המאשימה התנגדה לבקשה. לאחר שהתרשמתי שאכן הנאשם עבר תהליך של הפנמה, נוכח העובדה שמדובר בנאשם יליד 1961, נעדר עבר פלילי מכל סוג ומין שהוא, וחרף העובדה שהנאשם ניהל הוכחות וכפר באשמה במהלך ניהול התיק, החלטתי, מבלי לקבוע מסמרות איזהו העונש הראוי לנאשם, להזמין תסקיר קצין מבחן לענין העונש.

3. בתסקיר מיום 12.2.17 צוין שהנאשם כבן 55, נשוי ואב לשני ילדים בוגרים (בני 28 ו-30), עלה ארצה מאוקראינה בשנת 1998. הוא בעל תואר ראשון ושני במתמטיקה, עובד כמתכנת מחשבים. הנאשם נעדר עבר פלילי (תלוי ועומד נגדו מב"ד בגין שיבוש מהלכי משפט, אשר נפתח בעת ניהול המשפט בחשד שעד הגנה שהביא מטעמו הודח למסירת עדות שקר). הנאשם קיבל אחריות על הפסול בהתנהגותו וביטא אמפטיה כלפי המתלונן והבנה לתוצאות הקשות של התנהגותו ולפגיעתו בו. הנאשם מסר כי כיום מבין שעליו היה לפעול בדרך אחרת מקדמת יותר, טרם הסלמת האירוע ומודע לכך שתגובתו לא היתה מותאמת. על כן, הוא נמנע כיום מסיטואציות דומות. הנאשם תאר כי עבר במהלך ניהול ההוכחות במשפט תהליך בו הבין שנהג לא כשורה ופגע במתלונן. הוא הביע נכונות לשאת בתוצאות מעשיו ולפצות את המתלונן. הנאשם שלל צורך או נזקקות להשתלבותו בהליך טיפולי בתחום האלימות והדגיש חריגות הארוע עבורו.

שרות המבחן התרשם מאדם בעל מערכת ערכים תקינה אשר ביצע את העבירות על רקע אימפולסיביות וצורך להפגין תחושת כוחנות ועליונות בסיטואציה שנוצרה עם המתלונן, ולא על רקע קיומם של דפוסים עבריינים או אלימים משמעותיים.

כגורמי סיכון ציין שרות המבחן את התרשמותו לפיה לעיתים, במצבים בהם הנאשם חווה התגרות מצד הסביבה החיצונית הוא מתקשה להתנהל באופן מקדם. כגורמים מקדמי סיכוי לשיקום ציין שרות המבחן את העובדה שהנאשם נעדר הרשעות קודמות; הוא אדם בעל יכולת וכישורים לתפקוד נורמטיבי ותקין בחברה; הוא אינו מאופיין בדפוסי חשיבה והתנהגות אלימים או עברייניים; עבר תהליך ונטל אחריות למעשיו; ניכר כי הורתע מההליך המשפטי המתנהל כנגדו.

שרות המבחן העריך כי רמת הסיכון להישנות התנהגות אלימה מצד הנאשם נמוכה וכי מידת חומרתה באם תתרחש נמוכה אף היא.

בסיכום, המליץ שרות המבחן להטיל על הנאשם ענישה מוחשית ומציבת גבול בדמות עבודות של"צ בהיקף של 180 שעות, לצד חיובו בתשלום פיצוי למתלונן.

4. כעדי אופי הובאו חתנו של הנאשם (מיכאל סרברנסקי) וחבר לעבודה (בוריס ניימרק). שניהם סיפרו על אדם טוב, סבלני, תמיד נרתם לעזור לאנשים, איכפתי. כמו כן, הנאשם תואר כאיש משפחה, דואג לילדיו ולנכדתו ומסייע למשפחתו.

5. ב"כ המאשימה ביקש לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין "מס' חודשי מאסר קצרים ועד מס' חודשי מאסר", לצד פיצוי משמעותי (עמ' 112). על הנאשם ביקש לגזור עונש מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי. התובע הפנה למניע לביצוע העבירה - ענין של מה בכך - ויכוח בענייני חניה. עוד הפנה לפגיעות שספג המתלונן ולעדויות הרופאים

בענין זה. בניגוד לאמור בתסקיר שרות המבחן, טען התובע שהנאשם לא נטל אחריות למעשיו, ניהל משפט הוכחות והביא כעד הגנה את חברו, אשר בית המשפט בחר שלא להאמין לו. עוד טען התובע כי לא ברורה המלצתו של שרות המבחן להטלת צו של"צ, כאשר שרות המבחן עצמו התרשם שהעבירה בוצעה על רקע אימפולסיביות ומתוך צורך להפגין תחושת כוחנות ועליונות כלפי המתלונן.

התובע הפנה לפסיקה רלוונטית.

6. ב"כ הנאשם הפנתה לנסיבותיו האישיות של הנאשם כמפורט בתסקיר שרות המבחן. היא הדגישה שמדובר באדם בן 55, משכיל ועובד לפרנסתו, אב לילדים וסב לנכדה, נער עבר פלילי, אשר לו זו הסתבכותו הראשונה עם החוק. הסניגורית הגישה מכתב המלצה ממעסיקו הקודם של הנאשם המעיד על נועם הליכותיו, יחסו הטוב אל הסובבים אותו ועל כך שמעולם לא היה מעורב בעימות פיזי או מילולי בחברה (נע"1). לענין נסיבות ביצוע העבירות - הדגישה הסניגורית כי מדובר בארוע שארך שניות ספורות, ארוע בלתי מתוכנן, קדמה לו אמירה מקנטרת מצד המתלונן, הנאשם אחז בידו את ארנקו ומשקפיו ולא הגיע במטרה לתקוף. השבר בידו של המתלונן לא אירע כתוצאה ממגע ישיר בין הנאשם למתלונן, כי אם מנפילתו על גבי הרכב. לאחר המתואר בכתב האישום הנאשם הפסיק לתקוף את המתלונן. ב"כ הנאשם טענה שלקחת האחריות מצידו היא אמיתית גם אם באה בשלב מאוחר ולאחר הפגמת הכרעת הדין. כך גם התרשם שרות המבחן שקבע שאין מדובר בנאשם בעל דפוסים עברייניים או אלימים. הנאשם שילם מחיר כבד במהלך ההליך הפלילי שננקט כנגדו, הוא נעצר לראשונה בחייו ושהה במעצר מלא למשך כשבועיים ולאחר מכן שהה בתנאים מגבילים שכללו מעצר בית עם אפשרות ליציאה לעבודה משך כשנה וחמישה חודשים. ב"כ הנאשם טענה כי מתחם העונש ההולם את נסיבות ביצוע העבירות מתחיל ממאסר על תנאי וכי יש למקם עונשו של הנאשם בתחתיתו תוך אימוץ המלצת שרות המבחן.

הסניגורית הפנתה לפסיקה רלוונטית.

7. הנאשם בדברו האחרון, למרות שטען שהמתלונן נתן לו מכה ראשונה, הבהיר שהוא "מצטער מאוד ואני אשם בגלל שאני עשיתי פי כמה יותר ממה שהוא עשה לי, אני עשיתי לו נזק רציני והוא לא עשה לי נזק, אני מצטער כי אני אשם וחבל שזה קרה ככה, אני אשם בכל מקרה, אני עשיתי פי כמה ממה שהוא עשה, ואני הייתי צריך להיות יותר סבלני" (עמ' 118).

דין והכרעה

8. שוב ענין לנו במקרה של "בריונות כבישים", כפי שמכונה התנהגות הנאשמים בתיקים אלה על ידי הפסיקה. בשל ענין של מה בכך - ויכוח בענין חניה וחסיתת רכב - תקף הנאשם את המתלונן, איש מבוגר, בעת הארוע כבן 60, וטרינר במקצועו, בכך שהדף אותו בחוזקה לעבר מכוניתו ובעט בו בכיוון הצלעות. כתוצאה מנפילתו על הרכב ועל הריצפה נחבל המתלונן בידו, באופן שנגרם לו שבר באמת יד ימין, שבר שהצריך גיבוס וטיפול רפואי. כמו כן, נגרם נזק קל למגן השמש ברכב המתלונן.

הערכים החברתיים המוגנים בעבירות אותן ביצע הנאשם הם שמירה על שלמות גופם של המשתמשים בדרך; מניעת פגיעה פיזית או מילולית בהם; שמירה על שלווה חיה; וחיזוק תחושת הבטחון האישי במרחב הציבורי. לצערנו,

במציאות האלימה בה אנו חיים אין לך יום שעובר ללא דיווח על מקרי אלימות המתרחשים בכבישים, במקומות בילוי ובמקומות ציבוריים אחרים - מקרי אלימות הנובעים מהתנהגות אימפולסיבית, כוחנית, נטולת עכבות ושיקול דעת של אזרחים קצרי סבלנות ורוח. התנהגות זו גורמת לאזרחים נורמטיבים ושומרי חוק לחוש בלתי מוגנים במרחב הציבורי ולנהוג "בזהירות" אל מול אותם פורעי חוק, מחשש שמא "יסתבכו" עם אחד מהם ויבולע להם, על לא עוול בכפם.

9. כזהו המקרה שלפניי. בבחינת נסיבות ביצוע העבירה יש להביא בחשבון, **לחומרא**, שיקולים אלה - המתלון מבוגר, כבן 60 בעת ביצוע העבירות; דחיפתו על ידי הנאשם היתה חזקה וגרמה לו ליפול על רכבו ועל הריצפה; קדמה לדחיפתו אמירה מאיימת על ידי הנאשם; הנזק שנגרם למתלון חמור - שבר באמת יד ימין, אשר הצריך גבס וטיפול רפואי; לאחר דחיפתו החזקה של המתלון, המשיך הנאשם ובעט בו בצלעות; נקל לשער כי המתלון חווה טראומה שאינה פשוטה כלל ועיקר כתוצאה מהתנהלות הנאשם; התקיפה בוצעה לנגד עיני אשת המתלון ובתו הצעירה, כך שגם בעבורן היה זה ארוע טראומטי.

יחד עם זאת, **ולקולא**, יש להביא בחשבון השיקולים הבאים - העבירות שביצע הנאשם לא היו מתוכננות מראש, אלא מדובר בהתפתחות דברים מהירה שארכה מספר שניות; הנאשם לא הצטייד בכלי תקיפה (סכין, מקל, אבן וכיוצא בזה); מדובר בהדיפה של המתלון, גם אם חזקה, ולא במכות אגרופ לעבר הפנים או לעבר איברים חיוניים אחרים; השבר לא נגרם כתוצאה ממכה ישירה של הנאשם, אלא כתוצאה מנפילתו של המתלון על הרכב או על הריצפה; הבעיטה לאחר מכן לא הסבה למתלון נזק נוסף; לא ניתן לשלול אמירה קנטרנית מצד המתלון כלפי הנאשם, אשר תרמה להתלקחות הארוע, עובר לתקיפתו.

10. הפסיקה קוראת להחמרה בענישת עבריינים המתנהגים בצורה אלימה ופוגענית כלפי המשתמשים בדרך, כדי הטלת מאסרים לריצוי מאחורי סורג ובריח, גם כאשר מדובר בנאשמים נעדרי עבר פלילי. זאת, לצורך הרתעתם ולצורך הרתעת נאשמים בכוח, וכן נוכח עקרון ההלימה - הלימה בין חומרת המעשה והפגיעה בערכים החברתיים המוגנים ובאינטרס הציבורי לבין העונש המוטל.

כך, במקרה של נאשם שהודה עם תום פרשת תביעה בעבירה של **חבלה חמורה** - בכך שעל רקע סכסוך בדרך תקף נהג אוטובוס במכת אגרופ וגרם לו שבר בארובת העין וקרעים בגידי הכתף אשר הצריכו ניתוח - קבעתי מתחם עונש הולם הנע בין 8 חודשי מאסר ל-24 חודשי מאסר וגזרתי על הנאשם, בין היתר, 9 חודשי מאסר בפועל (ת"פ (ראשל"צ) 42549-04-15 **מדינת ישראל נ' גל חן** (27.11.16)); ערעור תלוי ועומד - עפ"ג (מחוזי מרכז) 4625-01-17 **גל חן נ' מדינת ישראל**); וראה הפסיקה המאזכרת (שם).

11. בהתחשב בעובדה שהנזק שנגרם למתלון בענין **גל חן** חמור יותר מהנזק שנגרם למתלון לפניי; ובהתחשב בעובדה ששם מדובר היה בנזק ישיר שנגרם כתוצאה ממכת אגרופ עוצמתית לפני; ובהתחשב במדיניות הפסיקה - אני קובע כי מתחם העונש ההולם בנסיבות ביצוע העבירות שלפניי נע בין 6 ל-18 חודשי מאסר, לצד רכיבי ענישה נלווים.

12. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות - הנאשם כבן 55, בעל תואר ראשון ושני במתמטיקה, עובד כמתכנת מחשבים בחברת מחשבים; אב לשני ילדים וסב לנכדה; נעדר עבר פלילי מכל סוג ומין שהוא; נעצר בגין תיק זה, לראשונה בחייו ושהה במעצר מאחורי סורג ובריח משך כשבועיים; לאחר מכן, שהה בתנאים מגבילים הכוללים

מעצר בית עם אפשרות ליציאה לעבודה למשך שנה וחמישה חודשים.

אמנם הנאשם ניהל הליך הוכחות ארוך וממושך, כאשר לבקשתו, ובתום שמיעת הראיות, הותר לו להביא לעדות עד הגנה, אשר בסופו של יום נמצא לא אמין והוטל חשד וצל כבד על נסיבות הבאתו לעדות ואף נפתחה חקירה פלילית כנגד העד וכנגד הנאשם (חקירה אשר לא הבשילה לכדי כתב אישום). ואולם, כעולה מתסקיר שרות המבחן, במסגרת ההליך הפלילי ולאחר מתן הכרעת הדין המרשיעה הנאשם עבר תהליך של הבשלה, הגיע לתובנות והפנים את הפסול שבמעשיו. בניגוד לעמדת המאשימה אני רואה בנטילת האחריות של הנאשם - גם אם היא מאוחרת ובאה לאחר שמיעת הראיות - כנטילת אחריות כנה ואמיתית. כאמור, כך גם התרשם שרות המבחן. עוד מצאתי ליתן משקל להתרשמות שרות המבחן מהנאשם אשר אינו בעל דפוסי התנהגות עברייניים או אלימים משמעותיים. הארוע מושא כתב האישום הוא ארוע זר בנוף חייו והתנהגותו של הנאשם בדרך כלל ועל כן, היעדר הבעת נזקקות טיפולית מצד הנאשם במקרה זה יכולה להיות מובנת - כל זאת כאשר שרות המבחן מתרשם שהנאשם למד לקחו, הפנים טעותו וכי ההליך המשפטי הממושך שהתנהל בעניינו נתן בנאשם אותותיו. עוד התרשם שרות המבחן שרמת הסיכון הנשקף מהנאשם נמוכה ובמידה ויעבור עבירה דומה, מידת חומרתה צפויה להיות נמוכה אף היא.

עוד יש לקחת בחשבון את העובדה שמאז הארוע (25.10.13) חלפו כשלוש וחצי שנים, זמן ממושך, והנאשם לא שב והסתבך בביצוע עבירות נוספות.

13. במצב דברים זה, מצאתי כי יש למקם עונשו של הנאשם בתחתית המתחם אותו קבעתי לעיל, ואין מקום לאמץ את המלצת שרות המבחן להסתפק בצו של"צ.

14. לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שרות, בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שרות, ובהסכמת הנאשם. הנאשם ירצה את עבודות השרות במרכז לקשיש, שבזי 77 ראש העין, 8.5 שעות עבודה יומיות. **על הנאשם להתייצב לתחילת ריצוי עונשו ביום 25.4.17 שעה 08:00, ביחידת עבודות השרות, מפקדת מחוז מרכז, רמלה.**

מובהר לנאשם כי במידה ויפר נהלי הממונה על עבודות השרות מוסמך הממונה להורות על הפסקה מנהלית של עבודות השרות והמשמעות היא שהנאשם ירצה יתרת עונשו בכליאה ממשית.

ב. 7 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור כל עבירת אלימות, לרבות איומים.

ג. קנס כספי בסך 2,000 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-4 תשלומים חודשיים, רצופים ושווים, החל ביום 15.5.17. לא ישולם תשלום במועד, יועמד מלוא הסכום לפירעון מיידי.

ד. פיצוי למתלונן (ע"ת 1 לכתב האישום) בסך 6,000 ₪. הפיצוי ישולם עד ולא יאוחר מיום 1.10.17.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 יום.

עמוד 5

ניתן היום, כ"ה אדר תשע"ז, 23 מרץ 2017, במעמד ב"כ המאשימה, הנאשם ובאת כוחו.